

Derfor er det interessant at høre alle dem, der taler om, at taksterne nu er steget i forhold til tidligere, når det faktisk forholder sig omvendt, at de store stigninger lå under den tidligere regering, og at det eneste tidspunkt, hvor udviklingen i taksterne for vuggestue var større end reallønsudviklingen, var under den tidligere regering fra 1996 op til 2000. Så der er altså meget, man kan blive klog af i tallene.

Nu skal jeg jo ikke gentage alt, hvad jeg egentlig har sagt, og det er der sikkert mange der er meget tilfredse og glade ved. Men man har brugt meget af prognosematerialet, hvor jeg har sagt, at jeg synes, man skulle glæde sig over udviklingen. Og uanset hvad, så går det altså den rigtige vej, uanset hvad, så stiger beskæftigelsen, uanset hvad, så er det sådan, at ledigheden falder. Så det burde jo være noget, vi kunne være fælles om. Uanset detaljeringsgrad, så er det det, vi er i gang med.

Så kan man spørge: Hvem siger det? Jeg kan jo blot nævne dem. Det gør altså Det Økonomiske Råd, det gør EU, det gør OECD, det gør IMF, det gør Danske Bank, det gør Nordea, det gør Jyske Bank, det gør Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og det gør LO. Så kunne man så ikke også her i det her lokale glæde sig over det, når alle mener, at ledigheden vil falde også ned gennem 2005, og at beskæftigelsen vil stige?

Så lever jeg egentlig med, at paven stadig ikke har udtalt sig, for jeg vil sige – det var det, jeg sagde sidst – at det stort set er den eneste, der ikke har udtalt sig. Jeg har heller ikke bedt om nogen kommentar fra højerværdigheden. Jeg kommenterede blot, at stort set alle andre institutioner har udtalt sig. Jeg er egentlig meget tilfreds med, at der her ligger en fælles vurdering.

Jeg har meget svært ved egentlig at se, at nogen skulle gå mismodige fra en debat om finansloven for 2005, når alle konjunkturer, alle prognoser peger samme vej, nemlig for det første, at der bliver færre ledige, for det næste, at beskæftigelsen stiger, for det tredje, at der bliver flere offentligt ansatte. Det ligger der jo i de aftaler, der er indgået i 2000. Så er det endda sådan, at kommuner og amter har endnu større stigninger end det, der er aftalt, altså endnu flere. Vi bruger flere penge samlet til offentlig service næste år end i år. Så man burde jo egentlig have en fælles platform for at glæde sig over, at på samme tidspunkt som vi sætter skatterne ned, er vi i stand til at øge velfærden i Danmark.

Det er nyskabelsen. Vi har hele tiden været i stand til at øge velfærden, samtidig med at de private husholdninger har fået lov at bestemme mere selv, hvad enten vi taler om valgfrihed eller retten til at råde over egne midler i større omfang end tidligere.

Derfor synes jeg i virkeligheden, at det, vi burde kunne være fælles om her op til jul, er en stille glæde over, at det i Danmark går den rigtige vej, at vi har været så heldige i Danmark at klare konjunkturtillageslaget bedre end andre lande, at vi har en position, der sætter os i stand til at tage udfordringen for fremtiden op bedre end de lande, vi normalt sammenligner os med, at vi kan se i alle prognoser, alle fremskrivninger, at uanset hvad vi gør, så kommer fremtidens generationer til at opleve en større velfærd end den, som nutidens generationer egentlig har oplevet.

Fremskrivningerne er alle enige i. Hvad enten vi taler om vismænd eller Velfærdskommission eller regering, så er den samlede velfærd stigende. Så jeg synes i virkeligheden, der er grund til en vis indre, jeg vil ikke sige glæde, men så taknemlighed over, at vi er så heldige at leve i dette land også op til jul, hvor vi har så meget at glæde os over i forhold til andre, og så i vores stille sind også glæde os over, at vi har en regering, der er i stand til at formidle de goder, så de kommer en bred befolkning til gode.

Første næstformand (Svend Auken):
Vi siger tak til finansministeren.

Nu er det sådan, at finansministeren skal blive stående, og at der nu er afsat 1 time til, at medlemmerne her i Folketinget kan komme med kommentarer til finansministerens svar her under tredjebehandling.

Nu nævner jeg dem, der foreløbig har tegnet sig ind, sådan at hvis jeg skulle have været uopmærksom over for et ønske om at begære ordet, kan man så melde sig. Den første er hr. Ole Sohn, den anden er fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Så er det hr. Morten Helveg Petersen, hr. Nicolai Wammen, hr. Jens Peter Verner og hr. Thomas Adelskov. Hvis der er yderligere, så skrives de også ned nu.

Jeg giver først ordet til hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes i virkeligheden, det er imponerende, at finansministeren er i stand til at udvise en jubeloptimisme, som vel ikke er set siden de gode